

A kanyaróhoz.

Ne higgyetek a poeta
Mindenik szavának.
Csak kinyában rebeg ajla
Olykor az árvának.
Itt vélesek, mit meg dallott
Egyzállyal betellett?
Hányzór dall, vög labomárol,
Barra kanyar mellett!

Tengeren túl röpded telte,
De, nyugóra lába;
Képrelesem paripáján
Nyargal a csataba;
Légi tünde várat alkot,
É bedölt a kunyhója;
Bávozhauzról kanyarhauzról befélt, s ott tűn,
Kalepel a gölya.

Megány fű! a fenyő, kinyer
Rolla labárbau zengi;
Vendégről föld, bar lilüget
Nem körgeni venki;
Megénkli kedvezet is,
Bar finet se lina,
Itü barátság, - ~~mostan~~ ~~mostan~~ halott alig
vau egy kú barátság.

Dalot vara'gillarol
Sohhor Inu pelö'le,
Teli' süü labodaval
Udvara benöve,
I a' borogryän lambowl a Dalr
Atlig, aelli' fujja,
Mig hatälaa vobzi letket,
Toviz lazonaja.

Ikemene mi'elag.

